

Osmošolka/Devetošolka/Osmi razred/Deveti razred
(ocena filma)

Iz mojega naslova je lahko razvidno, da se zgodba odvija v ZDA. Govori o vsakdanjih težavah nesamozavestne in plašne Kayle Day. Ona me je prijetno presenetila, saj je za podobne filme tipičen bolj nadležen in manj realističen glavni lik. Recimo v filmu *Tall Girl*, kjer se glavna junakinja pritožuje, da ima grozno življenje, ker je višja od svojih sošolk in sošolcev. Kayla se zaveda, da ni najlepša ali najsamozavestnejša med sovrstniki, a se potruji, da bi se v tem izboljšala. Čeprav nisem prepričana, kaj je glavno sporočilo tega filma.

Učitelji in učiteljice pravijo, da se film osredotoča na socialna omrežja, v glavnem Instagram, ki je prevzel večino najstnikov ter odraslih. Jaz menim, da je to le stranska zgodba ali motiv za glavni "konflikt", ki pa je soočanje s samopodobo. Čez cel film Kayla ustvarja videe z nasveti za izboljšanje samopodobe, ki jih ona sama težje upošteva. "Lažje rečeno, kot storjeno". V filmu sta, po mojem mnenju, dve nedokončani zgodbi. Učitelji in učiteljice pravijo, da to z namenom, da to ustvari neprijetno vzdušje, a meni se to zdi kot izgovor za slab scenarij. Vzdušje ustvariš z glasbo, osvetljavo in načinom snemanja. Glasba v tem filmu je odlična. Ko sem pesmi poslušala po ogledu filma, sta dve izstopali. Bili sta neprijetni, zdelo se je kot, da trajata sto let poleg tega pa imata prav posebni melodiji. Ena te dela nervozno, druga pa je melanholična. Svetloba v filmu je vesela. Vse je osvetljeno tako kot komedija, recimo kot komedija *Mladi Sheldon*. Razen ena scena. Morda še najmanj prijetna izmed vseh. Vse je temno. Kayla v popolni temi sedi poleg pet let starejšega fanta, ki jo želi zlorabiti. Osvetljava (ali pomanjkanje osvetljave) je popolna za to sceno. Čeprav sem videla bolj kreativne uporabe osvetljave, se mi za ta film, ki je označen kot komedija, ta osvetljava zdi primerna. Recimo v filmu *Heathers* barve predstavljajo različne stvari, na primer osebnost ali napoved smrti in prisposodbo, kako preprosto lahko ugasne plamen glavne Heather. Osvetljava v filmu je barvno usklajena kot so njegovi karakterji. Film Osmošolka je posnet kakor drugi filmi tega žanra. Snemanje ni bilo izvirno. Ni bilo gladkih gibov kamere kot v nadaljevanju *Evforija* ali kot v filmu *1917*, kjer izgleda kot, da je bilo vse posneto v enem kadru. Kot sem omenila prej sta v filmu, po mojem mnenju, dve nedokončani zgodbi. Ena s popularnim fantom, v katerega je Kayla zaljubljena, in druga s starejšimi "prijatelji" izmed katerih je eden poskusil zlorabiti Kaylo. Prvo bi lahko zaključili s preprostim pogledom. Vsakič, ko je v filmu Kayla pogledala tega fanta, se je predvajala določena glasba. Da bi končali njuno zgodbo, bi ga lahko pogledala brez tiste glasbe. Občinstvu bi bilo nemudoma jasno, da je on ne zanima več. Drugo bi lahko končali tako, da bi Kayla posnela filmček, v katerem bi si svetovala, da je v mlajših letih druženje z ljudmi pol desetletja starejšimi od tebe nesmiselno. Plus nekateri so lahko prav nagnusni.

Tako. Film bi bil dokončan. Brez izgovorov.

Ana Mele